

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wychowanie fizyczne	
Nazwa w języku angielskim:		Physical education	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią	
Jednostka realizująca:	Centrum Sportu i Rekreacji		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszy stopień	
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	0		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska	
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom podstawowych wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w celu doskonalenia funkcjonowania organizmu. Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie. Wykształcenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, utylitarnej, rekreacyjnej i sportowej. Kształtowanie pozytywnej postawy wobec aktywności fizycznej.</p>	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:		
W_01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka		K_W01
W_02	Posiada podstawową wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia główne zagrożenia zdrowotne (choroby cywilizacyjne – ich objawy i przyczyny) oraz zagrożenia społeczne oraz wyjaśnia ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. Wymienia i wyjaśnia zasady zdrowego stylu życia.		K_W01 K_W28
W_03	Wyjaśnia i opisuje podstawowe elementy techniki podstawowych form aktywności ruchowej		K_W28

	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	
U_01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich dla siebie ćwiczeń sprawnościowych.	K_U15 K_U24
U_02	Posiada podstawowe umiejętności ruchowe i potrafi wykonać elementy techniczne z gimnastyki podstawowej, zespołowych gier sportowych, lekkiej atletyki, sportów walki	K_U24
U_03	Potrafi pełnić rolę sędziego, organizatora rozgrzewki, gier i zabaw rekreacyjno – sportowych.	K_U13 K_U24
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	
K_01	Samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej człowieka na wszystkie jego organy i układy. Rozumie prozdrowotny wpływ ćwiczeń fizycznych na ludzki organizm. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.	K_K11
K_02	Rozwija własne upodobania sportowe, uczestniczy w życiu sportowym korzystając z różnych jego form. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia, przyjmując rolę promotora zachowań zdrowotnych w swoim środowisku.	K_K11
K_03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów i uczestnictwa w zawodach w zgodzie z postawą fair play.	K_K10
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia ogólnorozwojowe i profilowane realizowane w obiektach Centrum Sportu i Rekreacji	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza i umiejętności uzyskane na wcześniejszych etapach edukacji szkolnej.		
Treści modułu kształcenia:		
Kształtowanie cech motorycznych i sprawności ogólnej. Nauczanie i doskonalenie elementów technicznych. Nauczanie i doskonalenie podstawowych elementów taktycznych. Sędziowanie dyscypliny, podstawy organizacyjne rywalizacji sportowej. Podstawy fizjologii wysiłku fizycznego. Zasady organizacji treningu sportowego. Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu edukacji zdrowotnej.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Glińska-Wlaż A., Worek J.: Podstawowe zagadnienia teorii, metodyki i praktyki fitness. Wydawnictwo Oświatowe FOSZE. Rzeszów 2021. 2. Lenik P., Kunysz-Rozborska M.: Gry i zabawy ruchowe jako forma kształtowania umiejętności społecznych i psychomotorycznych. Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego. Rzeszów 2020. 3. Parnicka U., Piech K.: Zabawy i gry ruchowe w sporcie dla wszystkich. ZWWF AWF Biała Podlaska. Biała Podlaska 2003. 4. Andrzejewski G.: Perfect body: Nowoczesna kulturystyka i fitness. Wydawnictwo JK. Łódź 		

2018.

Literatura dodatkowa:

1. Glińska-Wlaż A., Worek J.: Wybrane zagadnienia teorii, metodyki i praktyki fitnessu: podręcznik dla studentów kierunków wychowanie fizyczne, turystyka i rekreacja i nauczycieli wychowania fizycznego. Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego. Rzeszów 2023.
2. Boyle M.: Nowoczesny trening funkcjonalny: trenuj efektywniej i zmniejsz ryzyko kontuzji. Galaktyka. Łódź 2019.
3. Urych I.: Kultura fizyczna w kształtowaniu bezpieczeństwa zdrowotnego. Akademia Sztuki Wojennej. Warszawa 2018.
4. Contreras B.: Kalistenika czyli trening z ciężarem własnego ciała: ujęcie anatomiczne. MedPharm Polska. Wrocław 2023.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia w grupach z wykorzystaniem met. analitycznej, syntetycznej i kompleksowej w nauczaniu techniki i metod specyficznych dla zajęć WF (met. ścisłej, met. intensyfikujących i indywidualizujących zajęcia WF, pokaz, objaśnienia, met. zadaniowa, problemowa).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01	obserwacja aktywności studenta podczas zajęć
W_03	obserwacja aktywności studenta podczas zajęć
U_02	obserwacja aktywności studenta podczas zajęć
U_03	obserwacja aktywności studenta podczas zajęć
K_03	obserwacja aktywności studenta podczas zajęć

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach zgodnie z Regulaminem Sekcji Dydaktycznej Centrum Sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
godziny kontaktowe	30 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	30 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	0

Syllabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język angielski 2
Nazwa w języku angielskim:		English 2
Język wykładowy:		Angielski (wspomagany jęz. polskim)
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Centrum Języków Obcych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		2
Semestr:		3
Liczba punktów ECTS:		4
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Maria Markowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka angielskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej na poziomie B2 z zakresu tematyki wynikającej z treści modułu kształcenia.	
	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	
U_01	zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu pisemnego i ustnego na tematy powiązane ze swoją specjalnością oraz wynikające z treści modułu kształcenia;	K_U19, K_U40
U_02	formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych, zawartych w treściach modułu kształcenia;	K_U01, K_U19
U_03	zdobywać informacje oraz udzielać ich w zakresie treści modułu kształcenia;	K_U19
U_04	brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować w ramach zagadnień wynikających z treści modułu kształcenia;	K_U01, K_U19
U_05	kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej w zakresie treści modułu kształcenia;	K_U01, K_U19
U_06	pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym powiązany tematycznie z treściami modułu kształcenia.	K_U01, K_U19
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	
K_01	współdziałania i pracy w grupie, przyjmując w niej różne role w ramach wykonywania ćwiczeń powiązanych tematycznie z treściami modułu kształcenia.	K_K03
K_02	współdziałania i pracy w grupie, przyjmując w niej różne role w ramach wykonywania ćwiczeń powiązanych tematycznie z treściami modułu	K_K16

	kształcenia.	
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne (60 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się jęz. angielskim na poziomie „Język angielski 1”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dom / mieszkanie: opisywanie, zakup, wynajem. Rynek mieszkaniowy. 2. Rozrywka: wydarzenia kulturalne, imprezy, wyjście na miasto. 3. Przyroda, zasoby naturalne. Wyzwania i osiągnięcia człowieka. 4. Rodzina, przyjaciele i znajomi. 5. Podróże. Wydarzenia z przeszłości. 6. Nowoczesne technologie: komputery, gry video, aplikacje, gadgety. 7. Choroby: objawy i leczenie. Wypadki i obrażenia. 8. Newsy i eventy. Celebryci i znani ludzie. 9. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Outcomes, Intermediate, Third Edition , Hugh Dellar, Andrew Walkley, National Geographic Learning, CENGAGE Learning, 2023		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. English Grammar in Use Intermediate, R. Murphy, 2014, CUP; 2. Oxford Advanced Learner's Dictionary, red. J. Turnbull, 2010, OUP; 3. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 4. Wielki słownik angielsko-polski = English-Polish dictionary / red. nac. J. Linde-Usiekniewicz; red. nauk. B. Lewandowska-Tomaszczyk, okresowo J. Fisiak, T. Piotrowski; aut. haseł P. Beręsewicz [et al.]; tł. B. Anioł [et al.], Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; [Oxford]: Oxford University Press, 2014; 5. Wielki słownik polsko-angielski = Polish-English dictionary / red. nac. J. Linde-Usiekniewicz; red. nauk. E. Harris, K. Polański, okresowo Z. Saloni; aut. haseł P. Beręsewicz [et al.], Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; [Oxford]: Oxford University Press, 2014. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.), Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się	
U_01-U_06	<p>Kolokwium pisemne składające się z kilku z podanych form:</p> <ul style="list-style-type: none"> - krótkie ustrukturyzowane pytania, pytania jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru, testy wyboru Tak/Nie lub dopasowywania odpowiedzi. - ćwiczenia sprawdzające umiejętności mówienia w formie zapisanej wypowiedzi ustnej monologicznej i dialogowej oraz zastosowania wiedzy teoretycznej i praktycznej (leksykalnej, gramatycznej i pragmatycznej) w przetwarzaniu i tworzeniu wypowiedzi samodzielnych i w interakcji z rozmówcą. 	
K_01, K_02	Bieżąca obserwacja pracy studenta.	

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności.

Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godz.
Przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język niemiecki 2
Nazwa w języku angielskim:		German 2
Język wykładowy:	Niemiecki (wspomagany jęz. polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Marzena Lisowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka niemieckiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej na poziomie B2 z zakresu tematyki wynikającej z treści modułu kształcenia.	
	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	
U_01	zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu pisemnego i ustnego na tematy powiązane ze swoją specjalnością oraz wynikające z treści modułu kształcenia;	K_U19, K_U40
U_02	formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych, zawartych w treściach modułu kształcenia;	K_U01, K_U19
U_03	zdoływać informacje oraz udzielać ich w zakresie treści modułu kształcenia;	K_U19
U_04	brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować w ramach zagadnień wynikających z treści modułu kształcenia;	K_U01, K_U19
U_05	kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej w zakresie treści modułu kształcenia;	K_U01, K_U19
U_06	pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym powiązany tematycznie z treściami modułu kształcenia.	K_U01, K_U19
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	
K_01	współdziałania i pracy w grupie, przyjmując w niej różne role w ramach wykonywania ćwiczeń powiązanych tematycznie z treściami modułu kształcenia.	K_K03
K_02	współdziałania i pracy w grupie, przyjmując w niej różne role w ramach wykonywania ćwiczeń powiązanych tematycznie z treściami modułu	K_K16

	kształcenia.	
Forma i typy zajęć:	Konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się jęz. niemieckim na poziomie „Język niemiecki 1”.		
Treści modułu kształcenia:		
10. Pracownik w zakładzie pracy/przedstawicielstwo/filie 11. Sprzedaż towarów i usług 12. Rozwiązywanie problemów związanych z funkcjonowaniem firmy 13. Oferty pracy/CV/list motywacyjny/rozmowa kwalifikacyjna/świadectwo pracy 14. Współczesne formy zatrudnienia/rynek pracy 15. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów		
Literatura podstawowa:		
Anette Müller, Sabine Schlüter: Im Beruf Neu. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache. Kursbuch. B1+/B2, Hueber Verlag, 2017.		
Literatura dodatkowa:		
6. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: Internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 7. Langenscheidt Großwörterbuch Polnisch: Polnisch-Deutsch, Deutsch-Polnisch: Völlige Neubearbeitung von Urszula Czerska und Stanislaw Walewski. Hrsg. Langenscheidt. 8. Repetytorium z gramatyki języka niemieckiego. Stanisław Bęza, wyd. PWN.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.), Ćwiczenia wspomaganie są technikami multimedialnymi.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się	
U_01-U_06	Kolokwium pisemne składające się z kilku z podanych form: - krótkie ustrukturyzowane pytania, pytania jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru, testy wyboru Tak/Nie lub dopasowywania odpowiedzi. - ćwiczenia sprawdzające umiejętności mówienia w formie zapisanej wypowiedzi ustnej monologicznej i dialogowej oraz zastosowania wiedzy teoretycznej i praktycznej (leksykalnej, gramatycznej i pragmatycznej) w przetwarzaniu i tworzeniu wypowiedzi samodzielnych i w interakcji z rozmówcą.	
K_01, K_02	Bieżąca obserwacja pracy studenta.	
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności. Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).		

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godz.
Przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka prowadzenia zajęć z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	
Nazwa w języku angielskim:		Didactics of conducting classes with children with special educational needs	
Język wykładowy:	Polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			pierwszego stopnia
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:		1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:			dr Renata Matysiuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:			dr Renata Matysiuk
Założenia i cele przedmiotu:			Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę, umiejętności i kompetencje z zakresu pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA Zna i rozumie:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
W_01	wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;	B.2.W3.	K_W32

W_02	sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;	B.2.W5.	K_W34 K_W35
W_03	zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przewyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;	B.2.W6.	K_W34 K_W35
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI Potrafi:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
U_01	rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;	B.2.U5.	K_U25
U_02	zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie;	B.2.U6.	K_U25 K_U26
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE Jest gotów do:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
K_01	okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy;	B.2.K1.	K_K11
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia audytoryjne (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Posiadanie kompetencji w zakresie podstaw pedagogiki ogólnej, edukacji włączającej.			
Treści modułu kształcenia:			
Poznawanie uczniów. Techniki i ich ograniczenia, kwestie etyczne. Sposoby funkcjonowania uczniów w klasie. Pozycja społeczna ucznia w klasie. Typy uczniów. Uczeń szczególnie uzdolniony. Inny i obcy. Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Trudności i niepowodzenia szkolne. Międzynarodowe i krajowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnością. Pojęcie normy i patologii. Zaburzenia rozwojowe, zaburzenia zachowania (w tym zespół nadpobudliwości psychoruchowej), zaburzenia emocjonalne (w tym lęki i fobie). Zaburzenia lękowe i nastroju. Zaburzenia osobowości. Agresja i			

przemoc (w tym agresja elektroniczna). Uzależnienia (w tym od środków psychoaktywnych i komputera). Zaburzenia odżywiania. Problemy zdrowotne ucznia i ich wpływ na jego sytuację szkolną. Niepełnosprawność fizyczna i intelektualna oraz jej konsekwencje psychologiczne. Zaburzenia w procesie rozwoju językowego. Całościowe zaburzenia w rozwoju. Profilaktyka w szkole. Konstruowanie klasowych i szkolnych programów profilaktycznych. Promocja i ochrona zdrowia uczniów. Diagnoza nauczycielska. Podstawowe techniki diagnostyczne w pedagogice. Uwarunkowania procesu diagnostycznego. Rozpoznawanie i ocena poziomu rozwoju ucznia. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia. Postępowanie pedagogiczne z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Pomoc uczniowi z problemami zdrowotnymi – choremu przewlekłe i niepełnosprawnemu. Współpraca z rodzicami ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i specjalistami pracującymi z uczniem. Wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci. Odkrywanie i rozwijanie predyspozycji i uzdolnień.

Literatura podstawowa:

1. Edukacja skuteczna, przyjazna i nowoczesna. Jak organizować edukację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi? (2010), Warszawa: Wyd. MEN
2. Specjalne potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży. Prawne ABC dyrektora przedszkola, szkoły i placówki (2010), Warszawa: Wyd. MEN

Literatura dodatkowa:

1. Czajkowska I., Herda K. (1989), Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole, Warszawa
2. Opolska T. (1997), Pokonujemy trudności w czytaniu i pisaniu, Warszawa
3. Pietniun M. (1998), Praca terapeutyczna z dziećmi mającymi trudności w nauce czytania i pisania, Gdańsk
4. Sawa B. (1987), Jeżeli dziecko źle czyta i pisze, Warszawa
5. Skibińska H. (1996), Praca korekcyjno-kompensacyjna z dziećmi z trudnościami w pisaniu i czytaniu, Bydgoszcz.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: podająca, pokaz. Formy: zbiorowa

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03, U_01, U_02, K_01	Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas zaliczenia. Efekt z umiejętności i kompetencji będą sprawdzane podczas dyskusji nad prezentacją studentów w oparciu o wybrany problem.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną. Zaliczenie obejmuje materiał z ćwiczeń. Kryteria oceniania przygotowania studenta: 0 – 50 % wymaganego materiału - niedostateczny, 51 – 60% wymaganego materiału - dostateczny, 61 – 70% wymaganego materiału - dostateczny plus, 71 – 80% wymaganego materiału - dobry, 81 – 90% wymaganego materiału - dobry plus, 91 – 100% wymaganego materiału - bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	15 godzin
Praca samodzielna	10 godzin
Studiowanie literatury przedmiotu	5 godzin
Przygotowanie do zaliczenia przedmiotu	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologia kliniczna	
Nazwa w języku angielskim:		Clinical Psychology	
Język wykładowy:	Polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			pierwszego stopnia
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	1		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Joanna Zienkiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Joanna Zienkiewicz	
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z podstawami psychologii klinicznej oraz dostarczenie wiedzy i ukształtowanie umiejętności wykorzystania tej wiedzy w pracy nauczyciela.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA Zna i rozumie:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
W_01	proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi,	B1.W2.	K_W32

	a także kształtowania się stylu życia;		
W_02	zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe;	B.1.W5.	K_W32
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI Potrafi:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
U_01	radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;	B.1.U7.	K_U36
U_02	zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego na podstawie świadomej autorefleksji i informacji zwrotnej od innych osób;	B.1.U8.	K_U36
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE Jest gotów do:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
K_01	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;	B.1.K1.	K_K15
K_02	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych;	B.1.K2.	K_K13
Forma i typy zajęć:	Wykład (15 godz.)		
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Wiedza z zakresu psychologii ogólnej.			
Treści modułu kształcenia:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedmiot, zadania i podstawowe pojęcia psychologii klinicznej. 2. Pojęcie normy, patologii i zdrowia, zaburzenia. 3. Czynniki wpływające na rozwój psychiczny i powstawanie zaburzeń. 4. Systemy klasyfikacji i diagnozy. 5. Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. 6. Zaburzenia osobowości. 7. Dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji. 8. Zaburzenia psychiczne w chorobach somatycznych. 9. Metody terapeutyczne. Interwencja kryzysowa. 10. Etyczny kontekst pracy z dziećmi z zaburzeniami. 11. Identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe. 			
Literatura podstawowa:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Carson R.C., Butcher J.N., Mineka S. (2006). Psychologia zaburzeń. GWP (wybrane rozdziały) 2. Kendall P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. GWP (wybrane rozdziały) 3. Spielman, R. M., Jenkins, W. J., Lovett, M. D., & Czarnota-Bojarska, J. (2020). Psychologia. Wydawnictwo: OpenStax Polska. Podręcznik Psychologia został opracowany przez OpenStax Poland i jest udostępniany na licencji Creative Commons, która zezwala każdemu na dowolne 			

rozpowszechnianie, modyfikowanie kopii i rozszerzanie skopiowanych treści pod warunkiem uznania autorstwa OpenStax Poland i osób podpisanych pod oryginałem. (wybrane rozdziały)

Literatura dodatkowa:

1. Kołakowski A., Wolańczyk T., Pisula A., Skotnicka M., Bryńska A. (2007). ADHD – zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Przewodnik dla rodziców i wychowawców. GWP
2. Kmita G. (2007). Małe dziecko i jego rodzina. Z teorii i praktyki wczesnej interwencji psychologicznej. Wydawnictwo Emu
3. Kubacka-Jasiecka D.,(2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. WAIP
4. Namysłowska I. red. (2007). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa PZWL
5. Pfiffner L. J. (2004). Wszystko o ADHD. Zys i S-KA Wydawnictwo

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykłady realizowane są metodą wykładu informacyjnego, problemowego i konwersatoryjnego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02	Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie pisemnych odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas egzaminu sprawdzającego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury (test wyboru).
U_01, U_02, U_03, K_01	Efekty z umiejętności i kompetencji będą weryfikowane poprzez przygotowanie prezentacji na zadany temat o charakterze problemowym, poddany pod dyskusję na wykładzie w aspekcie omawianej problematyki, obserwacja zachowań, zaangażowanie w dyskusji pozwalające ocenić umiejętności praktyczne studenta, rozwiązywanie zadań problemowych, w trakcie których student jest obserwowany przez nauczyciela oraz oceniany pod kątem systematyczności, aktywności i gotowości do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Zaliczenie pisemne (test wyboru). Za każdą odpowiedź student uzyskuje 1 punkt, które w sumarycznym zestawieniu stanowią wskaźnik procentowy maksymalnej liczby punktów. Kryteria oceny: 0-50% - niedostateczny, 51-60% - dostateczny, 61-70% - dostateczny plus, 71-80% - dobry, 81-90% - dobry plus, 91-100% bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Wykłady

15 godzin

Praca samodzielna	10 godzin
Studiowanie literatury przedmiotu	5 godzin
Przygotowanie do zaliczenia końcowego	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Diagnoza psychopedagogiczna	
Nazwa w języku angielskim:		Psychopedagogical diagnosis	
Język wykładowy:	Polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			pierwszego stopnia
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	1		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Matysiuk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Matysiuk	
Założenia i cele przedmiotu:		Kształtowanie umiejętności diagnostycznych w zakresie doboru adekwatnych metod, technik i narzędzi diagnostycznych oraz rozpoznawania i opisu interesujących diagnostę stanów rzeczy, ich ocenę i interpretację celem zaprojektowania oddziaływania zapobiegawczego (profilaktycznego) oraz terapeutycznego (korekcyjnego).	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA Zna i rozumie:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
W_01	zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przewycięzania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;	B.2.W6.	K_W34 K_W35

W_02	doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie;	B.2.W7.	K_W33
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI Potrafi:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
U_01	zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie;	B.2.U6.	K_U26
U_02	określić przybliżony potencjał ucznia i doradzić mu ścieżkę rozwoju;	B.2.U7.	K_U25
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE Jest gotów do:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
K_01	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy;	B.2.K4.	K_K16
Forma i typy zajęć:		Wykład (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii. Umiejętność analitycznego studiowania tekstów oraz formułowania samodzielnych wypowiedzi i wniosków.			
Treści modułu kształcenia:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Diagnoza pedagogiczna – struktura sytuacji opiekuńczych i wychowawczych. 2. Podstawy diagnozy psychopedagogicznej i profilaktyki pedagogicznej (założenia i cele procesu diagnostycznego, techniki diagnostyczne, modele i poziomy profilaktyki). 3. Diagnoza trudności wychowawczych: narzędzia diagnostyczne, trudności wychowawcze a indywidualizacja w terapii pedagogicznej. 4. Rozpoznawanie objawów problemów wychowawczych, indywidualnych potrzeb dziecka, objawów zagrożeń i trudności występujących u uczniów – analiza przypadków indywidualnych na gruncie praktyki. 5. Zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia. 6. Trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przezwyciężania. 7. Zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice. 8. Doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie. 			
Literatura podstawowa:			
1. Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania,			

Wydawnictwo Akademickie, Żak, Warszawa 2006	
2. Deptuła M. (red.), Diagnostyka i profilaktyka w teorii i praktyce pedagogicznej, Bydgoszcz 2006	
3. Lepalczyk I., Badura J. (red.), Elementy diagnostyki pedagogicznej, Warszawa 1994	
4. Lisowska E., Diagnostyka pedagogiczna w pracy z dzieckiem i rodziną, Kielce 2008	
Literatura dodatkowa:	
1. Stemplewska-Żakowicz K., Diagnoza psychologiczna, GWP, Gdańsk 2009	
2. Włoch S., Włoch A., Diagnoza całościowa edukacji dzieci, Impuls, Kraków 2009	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Metody: wykład konwencjonalny oraz problemowy, ćwiczenia praktyczne, metody problemowe. Formy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, U_01, U_02, K_01	1) przygotowanie narzędzia diagnozy do zastosowania w praktyce edukacyjnej a dotyczących wybranych aspektów rozwojowych ucznia na etapie szkoły podstawowej, w tym dotyczący jego potrzeb rozwojowych, zainteresowań, funkcjonowania w wybranych obszarach rozwojowych w celu weryfikacji umiejętności i kompetencji społecznych. 2) kolokwium - student rozwiązuje 3 zadania o charakterze problemowym.
Forma i warunki zaliczenia:	
Wykład: zaliczenie z oceną. Zaliczenie na podstawie: kolokwium pisemnego i przygotowanego narzędzia diagnozy. Procentowy zakres ocen z zaliczenia pisemnego: 91-100% – bardzo dobry, 81-90% – dobry plus, 71-80% – dobry, 61-70% – dostateczny plus, 51-60% – dostateczny, 50-0% – niedostateczny. W trakcie kolokwium z ćwiczeń student rozwiązuje 3 zadania, za które może uzyskać maksymalnie 9 pkt. Punktowy zakres ocen kolokwium z ćwiczeń: 9 punktów– bardzo dobry, 8 punktów – dobry plus, 7 punktów – dobry, 6 punktów – dostateczny plus, 5 punktów – dostateczny, 4-0 punktów – niedostateczny. Ponadto za aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach, student może uzyskać na poszczególnych zajęciach 0,5 pkt., co łącznie daje możliwość zdobycia 4 pkt. w semestrze. Punktowy zakres ogólnej oceny z ćwiczeń: 13-12 punktów – bardzo dobry, 11 punktów – dobry plus, 10-9 punktów – dobry, 8 punktów – dostateczny plus, 7 punktów – dostateczny, 6-0 punktów – niedostateczny. Na ocenę końcową z przedmiotu (wpisywaną do systemu USOS Web) w 50% wpływa wynik zaliczenia wykładu (pracy pisemnej) oraz w 50% - zaliczenie z ćwiczeń (przygotowane i omówione narzędzie diagnozy).	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15 godzin
Praca samodzielna	10 godzin
Studiowanie literatury przedmiotu	5 godzin

Przygotowanie do zaliczenia końcowego	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Edukacja włączająca	
Nazwa w języku angielskim:		Inclusive education	
Język wykładowy:		Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			pierwszego stopnia
Rok studiów:		2	
Semestr:		3	
Liczba punktów ECTS:		1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:			dr hab. Tamara Zacharuk, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:			dr hab. Tamara Zacharuk, prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:			Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z teorią edukacji włączającej oraz z problematyką specjalnych potrzeb edukacyjnych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA Zna i rozumie:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
W_01	sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;	B.2.W5.	K_W34 K_W35
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI Potrafi:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
U_02	formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;	B.2.U3.	K_U26 K_U27

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE Jest gotów do:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
K_01	okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy;	B.2.K1.	K_K13
Forma i typy zajęć:		Wykład (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Ogólna wiedza o wychowaniu oraz znajomość zagadnień omawianych we wcześniej zrealizowanych semestrach z psychologii, pedagogiki.			
Treści modułu kształcenia:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Od wykluczenia, przez segregację, integrację po inkluzję. Szanse i bariery inkluzji w edukacji. 2. Edukacja inkluzyjna jako remedium przeciw wykluczeniu społecznemu. 3. Wpływ na rozwój inkluzji krajowych i międzynarodowych aktów prawnych. 4. Przygotowanie nauczycieli do realizacji założeń edukacji inkluzyjnej. 5. Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jako wyzwanie dla współczesnego pedagoga. 6. Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie). 7. Dostosowywanie procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów edukacyjnych). 8. Ocena skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. 9. Przykłady dobrych praktyk w edukacji inkluzyjnej. 10. Etyczne aspekty edukacji włączającej. 11. Podstawy prawne i organizacyjne dostępności. 12. Koncepcja i zasady projektowania uniwersalnego. 13. Dostępność i projektowanie uniwersalne w przestrzeni architektonicznej. 14. Dostępność i projektowanie uniwersalne w przestrzeni cyfrowej. 15. Dostępność i projektowanie uniwersalne w przestrzeni komunikacyjnej. 			
Literatura podstawowa:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Al-Khamisy D., Edukacja włączająca edukacją dialogu. W poszukiwaniu modelu edukacji dla ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnym. Wyd. APS, Warszawa 2013 2. Chrzanowska I., Szumski G. (red.), (2019). Edukacja włączająca w przedszkolu i szkole. Warszawa 2 Wydawnictwo FRSE https://depot.ceon.pl/bitstream/handle/123456789/18346/7-chrzanowska-szumski-edukacja-wlaczajaca-w-przedszkolu-i-szkole.pdf?sequence=1&isAllowed=y 3. Pytka L. Zacharuk T. (2014), Zaburzenia przystosowania społecznego. Elementy pedagogiki reintegracyjnej i edukacji inkluzyjnej. Siedlce: wyd. UPH 			
Literatura dodatkowa:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Maciarz A. (1999). Z teorii i badań społecznej integracji dzieci niepełnosprawnych, Kraków: Impuls 2. Szumski G. (2010). Wokół edukacji włączającej. Warszawa: APS. 3. Mitchel D. (2016). Sprawdzone metody w edukacji specjalnej i włączającej. Strategie nauczania poparte badaniami. Gdańsk: Harmonia Universalis. 4. Szumski G. (2009), Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych. Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych: sens i granice zmiany edukacyjnej, Warszawa: PWN 5. Jówko E. (red.), Instytucjonalne uwarunkowania inkluzji społecznej. Synergia działań, Siedlce, UPH 2019 			

6. Zacharuk T. (red.), Edukacja inkluzyjna. Synergia działań, Siedlce, UPH, 2019
7. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz.U. z 2017 r., poz. 356 i z 2018 r., poz. 1485).
8. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz.U. z 2017 r., poz. 1578 oraz z 2018 r., poz. 1485).
9. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. z 2017 r., poz. 1591 oraz z 2018 r., poz. 1647).
10. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 sierpnia 2017 r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1534).
11. Czasopismo „Student Niepełnosprawny. Szkice i rozprawy” (red. Zacharuk T.)
12. Materiały ORE

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody podające: wykład informacyjny, wspomagany technikami multimedialnymi, tezy poparte przykładami praktycznymi (studium doświadczeń praktycznych popartych badaniami naukowymi na podstawie literatury przedmiotu); wykład problemowy, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, U_01, K_01	Weryfikacja efektów uczenia się z zakresu wiedzy przeprowadzana jest w trakcie zaliczenia pisemnego w formie testu sprawdzającego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury. Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie umiejętności następuje poprzez przedstawienie analizy indywidualnego przypadku ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych poprzez analizę indywidualnego przypadku ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w kontekście wsparcia.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Na zaliczenie składa się test weryfikacji wiedzy oraz analiza indywidualnego przypadku ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Ocena z wiedzy. Student otrzymuje maksymalnie 10 pkt, zalicza test od 6 pkt. Ocena analizy indywidualnego przypadku. Student otrzymuje maksymalnie 10 pkt, zalicza zadanie od 6 pkt. (ocena w 50% dotyczy umiejętności wyboru programu nauczania zgodnego z wymaganiami podstawy programowej i dostosowania go do potrzeb edukacyjnych uczniów; i 50% dotyczy gotowości do okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy). Ocena końcowa: Student maksymalnie może uzyskać 20 pkt. Student uzyskuje zaliczenie od 12 pkt. Zakres ocen z zaliczenia z oceną: 19-20 pkt – bardzo dobry, 17-18 pkt – dobry plus, 15-16 pkt – dobry, 13-14 pkt. dostateczny plus, 12 pkt – dostateczny, poniżej 12 pkt – niedostateczny.

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15 godzin
Praca samodzielna	10 godzin
Studiowanie literatury przedmiotu	5 godzin
Przygotowanie do zaliczenia przedmiotu	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologia wychowawcza	
Nazwa w języku angielskim:		Educational psychology	
Język wykładowy:	Polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			t obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			pierwszego stopnia
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	1		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Andrzej Sędek	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Andrzej Sędek	
Założenia i cele przedmiotu:		Nabycie wiedzy w zakresie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne. Nabycie wiedzy i umiejętności przygotowujących do projektowania i realizowania programów dydaktyczno-wychowawczych z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA Zna i rozumie:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
W_01	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację	B.1.W3.	K_W41

	niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych;		
W_02	proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami;	B.1.W4.	K_W32
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI Potrafi:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
U_01	skutecznie i świadomie komunikować się;	B.1.U3.	K_U23
U_02	porozumieć się w sytuacji konfliktowej;	B.1.U4.	K_U23
U_03	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się;	B.1.U5.	K_U25
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE Jest gotów do:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
K_01	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;	B.1.K1.	K_K15
K_02	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych;	B.1.K2.	K_K13
Forma i typy zajęć:	Wykłady (15 godz.)		
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Posiadanie wiedzy, umiejętności i kompetencji w zakresie pedagogiki ogólnej, psychologii ogólnej i rozwojowej.			
Treści modułu kształcenia:			
<ol style="list-style-type: none"> Teoria spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuacja interpersonalna. Rola empatii. Zachowania asertywne, agresywne i uległe. Postawy, stereotypy, uprzedzenia. Stres i radzenie sobie z nim. Porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się. Media i ich wpływ wychowawczy. 			

8. Style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie.
9. Różne formy komunikacji – autoprezentacja, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikacja niewerbalna, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych.
10. Bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami.
11. Psychologiczne aspekty procesu uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych.
12. Metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania.
13. Trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przewyciężania.
14. Metody i techniki identyfikacji oraz wspomaganie rozwoju uzdolnień i zainteresowań.

Literatura podstawowa:

1. Mietzel, G. (2002). Psychologia kształcenia. Gdańsk: GWP (rozdział: 3, 4, 5, 6, 7).
2. Wood, D. (2006). Jak dzieci uczą się i myślą. Społeczne konteksty rozwoju poznawczego. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego (rozdział: 4).

Literatura dodatkowa:

1. Brophy, J. (2002). Motywowanie uczniów do nauki. Gdańsk: GWP
2. Buzan, T., Buzan, B. (2002). Mapy Twoich myśli. Łódź: Wydawnictwo „Ravi”
3. Jagodzińska, M. (2008). Psychologia pamięci. Badania, teorie, zastosowania. Gliwice: Wydawnictwo HELION

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykłady realizowane są metodą wykładu informacyjnego, problemowego i konwersatoryjnego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02	Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas zaliczenia z oceną sprawdzającego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury.
U_01, U_02, U_03, K_01, K_02	Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie umiejętności następuje poprzez ocenę zespołowo opracowanych i zaprezentowanych projektów pracy. Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie kompetencji społecznych – rozwiązywanie zadań problemowych, w trakcie których student jest obserwowany przez nauczyciela oraz oceniany pod kątem systematyczności i aktywności, jego zaangażowania w dyskusję i pracę zespołową.

Forma i warunki zaliczenia:

Wykład: zaliczenie z oceną. Test wyboru. Za każdą odpowiedź student uzyskuje 1 punkt, które w sumarycznym zestawieniu stanowią wskaźnik procentowy maksymalnej liczby punktów. Procentowy zakres ocen z testu: 91-100% – bardzo dobry, 81-90% – dobry plus, 71-80% – dobry, 61-70% – dostateczny plus, 51-60% – dostateczny, 50-0% – niedostateczny.

Podstawą zaliczenia zajęć jest zebranie min.9,5 pkt z 19 pkt możliwych, na które składają się: obecność na zajęciach (min. 80%) – 3 pkt, przygotowanie prezentacji – 3 pkt (0 – brak, 1 – przygotowanie w

stopniu minimalnym, 2 – przygotowanie w stopniu wystarczającym, 3 – przygotowanie w stopniu bardzo dobrym, wykorzystującym wiedzę teoretyczną i jej zastosowanie w praktyce) i/lub przygotowanie projektu pracy opiekuńczo- wychowawczej w wybranej grupie wychowawczej – 3 pkt (0 – brak, 1 – przygotowanie w stopniu minimalnym, 2 – przygotowanie w stopniu wystarczającym, 3 – przygotowanie w stopniu bardzo dobrym, wykorzystującym wiedzę teoretyczną i jej zastosowanie w praktyce) i/lub przygotowanie programu pracy terapeutycznej dla wybranej trudności/dysfunkcji wychowanka – 3 pkt (0 – brak, 1 – przygotowanie w stopniu minimalnym, 2 – przygotowanie w stopniu wystarczającym, 3 – przygotowanie w stopniu bardzo dobrym, wykorzystującym wiedzę teoretyczną i jej zastosowanie w praktyce), aktywny udział w dyskusji – 4 pkt (maksymalnie 0,25 pkt za zajęcia). Kryteria oceniania: 0-50 % - niedostateczny, 50-60% - dostateczny, 61-70% - dostateczny plus, 71-80% - dobry, 81-90% - dobry plus, 91-100% bardzo dobry.

Na ocenę końcową z przedmiotu w 50 % wpływa wynik testu oraz w 50 % - zaliczenie projektów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15 godzin
Praca samodzielna	10 godzin
Studiowanie literatury przedmiotu	10 godzin
Przygotowanie do zaliczenia końcowego	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pedagogiczne aspekty pracy terapeutycznej	
Nazwa w języku angielskim:		Pedagogical aspects of therapeutic work	
Język wykładowy:	Polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			pierwszego stopnia
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	1		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Matysiuk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Matysiuk	
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę, umiejętności i kompetencje z zakresu pracy terapeutycznej z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA Zna i rozumie:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
W_01	sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;	B.2.W5.	K_W34 K_W35
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI Potrafi:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego

U_01	rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;	B.2.U5.	K_U25
U_02	zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie;	B.2.U6.	K_U25 K_U26
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE Jest gotów do:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
K_01	okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy;	B.2.K1.	K_K11

Forma i typy zajęć:

Ćwiczenia audytoryjne (15 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Posiadanie kompetencji w zakresie podstaw pedagogiki ogólnej, edukacji włączającej.

Treści modułu kształcenia:

Wczesne wspomaganie rozwoju to wielokierunkowe oddziaływanie skierowane na dziecko. Terminy: „wczesna interwencja” i „wczesne wspomaganie rozwoju dziecka”. Zagadnienie niepełnosprawności i zagrożenie niepełnosprawnością; rodzaje niepełnosprawności u dzieci i zaburzeń neurorozwojowych, mózgowe porażenie dziecięce, autystyczne spektrum zaburzeń, ADHD i zaburzenia językowe; problematykę zaburzeń emocji i zachowania u dzieci. Diagnoza przez specjalistów deficytów rozwojowych. Czynniki rozwoju i środowisko wychowawcze małego dziecka. Warunki i formy wsparcia umożliwiające realizację indywidualnych potrzeb rozwojowych dziecka, z uwzględnieniem możliwości psychofizycznych oraz potencjału rozwojowego dziecka. Zalecane cele rozwojowe i terapeutyczne do realizacji podczas zajęć w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka oraz w ramach pomocy i wsparcia udzielanych dziecku i rodzinie. Sposoby oceny efektów działań podjętych w celu realizacji wskazanych zaleceń. Opinia o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Literatura podstawowa:

3. Cytkowska B., Winczura B. (red.), 2008, Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków
4. Michilewicz S. (red.), Dziecko z trudnościami w rozwoju. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków
5. Piotrowicz R., Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka – kompleksowe wsparcie terapeutyczne dziecka i rodziny. Diagnoza a program, www.ore.edu.pl
6. Rafał-Łuniewska J. (red.), 2017, Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka w teorii i praktyce, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Warszawa.

Literatura dodatkowa:

6. Białecka-Pikul, M., 2011, Psychopatologia rozwojowa jako dziedzina badań nad rozwojem atypowym. Psychologia rozwojowa, tom 16, nr 3, 15-24.
7. Mrugalska, K., 1999, Czy rodzice i profesjonaliści mogą być sojusznikami. [w:] Olechnowicz H. (red.), U źródeł rozwoju dziecka: o wspomaganie rozwoju prawidłowego i zakłóconego. WSiP, s. 38-50.
8. Rafał-Łuniewska J., 2017a, Dokumentacja wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka – pytania i odpowiedzi, [w:] Rafał-Łuniewska J. (red.), Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka w teorii i praktyce, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Warszawa, s. 19-28.

9. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 sierpnia 2017 r. w sprawie organizowania wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci (Dz. U. z 2017 r. poz. 1635)
10. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 września 2017 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1743)
11. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 1 sierpnia 2017 roku w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli (Dz. U. z 2017 r. poz. 1575)
12. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949)
13. Wiśniewska M., 2010 Wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną. Poradnik dla rodziców i terapeutów. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: podająca, pokaz, aktywizujące. Formy: indywidualna, zbiorowa

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, U_01, U_02, K_01	Efekty weryfikowane będą na podstawie rozwiązania zadań problemowych w oparciu o wybrany problem.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną. Zaliczenie obejmuje materiał z ćwiczeń, w ramach którego student rozwiązuje zadanie problemowe. Zadaniom problemowym przypisano punkty, które przeliczane są w następujący sposób: 5,0 (bdb) – od 91% do 100% sumy punktów, 4,5 (db+) – od 81% do 90% sumy punktów, 4,0 (db) – od 71% do 80% sumy punktów, 3,5 (dst+) – od 61% do 70% sumy punktów, 3,0 (dst) – od 51% do 60% sumy punktów, 2,0 (ndst) – od 0% do 50% sumy punktów. Podstawą uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie łącznie za wszystkie zadania co najmniej 51%.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia audytoryjne	15 godzin
Praca samodzielna	10 godzin
Studiowanie literatury przedmiotu	5 godzin
Przygotowanie do zaliczenia przedmiotu	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka prowadzenia zajęć w placówkach oświatowych	
Nazwa w języku angielskim:		Didactics of conducting classes in educational institutions	
Język wykładowy:	Polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią	
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	1		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Sabina Wieruszewska-Duraj	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Sabina Wieruszewska-Duraj	
Założenia i cele przedmiotu:		Nabywanie przez studentów wiedzy, umiejętności i kompetencji z zakresu dydaktyki prowadzenia zajęć w placówkach oświatowych. Doskonalenie umiejętności studentów w zakresie posługiwania się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w projektowaniu sytuacji edukacyjnych.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA Zna i rozumie:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
W_01	miejsce danego przedmiotu lub rodzaju zajęć w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych;	D.1.W1.	K_W33
W_02	podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć	D.1.W2.	K_W43

	oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć;		
W_03	integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału;	D.1.W3.	K_W44
W_04	kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym;	D.1.W4.	K_W41 K_W44
W_05	konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć;	D.1.W5.	K_W44
W_06	metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu lub zajęć – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla przedmiotu lub rodzaju zajęć błędy uczniowskie, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym;	D.1.W6.	K_W43 K_W44
W_07	organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową;	D.1.W7.	K_W44
W_08	sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki	D.1.W8.	K_W44

	dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów w zakresie nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimedialnych;		
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI Potrafi:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
U_01	identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej oraz z kompetencjami kluczowymi;	D.1.U1.	K_U24 K_U26
U_02	przeanalizować rozkład materiału;	D.1.U2.	K_U24
U_03	identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć z innymi treściami nauczania;	D.1.U3.	K_U24
U_04	dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów;	D.1.U4.	K_U37
U_05	kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy;	D.1.U5.	K_U30
U_06	podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym;	D.1.U6.	K_U28
U_07	dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne;	D.1.U7.	K_U23 K_U31 K_U34
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE Jest gotów do:	Symbol efektu ze standardu	Symbol efektu kierunkowego
K_01	adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów;	D.1.K1.	K_K15
K_02	popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym;	D.1.K2.	K_K15

K_03	zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej;	D.1.K3.	K_K15
K_04	promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej;	D.1.K4.	K_K15
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Podstawy pedagogiki, Podstawy dydaktyki.			
Treści modułu kształcenia:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metoda projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe. 2. Praca badawcza ucznia. 3. Zasady doboru metod do zajęć. 4. Metodyka realizacji poszczególnych treści – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się. 5. Organizacja pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzeba indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego. 6. Formy pracy: wycieczki, spotkania, wystawy i konkursy. 7. Sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej. 8. Myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów. 9. Potrzeba wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimediów. 10. Projektowanie zajęć – symulacje dydaktyczne. 			
Literatura podstawowa:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Leżański W., Nauczyciel współczesnej edukacji w kontekście zmian edukacyjnych, Łódź 2009. 2. Taraszkiewicz M., Jak uczyć lepiej! Szkoła pełna ludzi, Poznań 2001. 			
Literatura dodatkowa:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czerepaniak-Walczak M., Aspekty i źródła profesjonalnej refleksji nauczyciela, Toruń 1978. 2. Szymczak M., Słownik języka Polskiego, Warszawa 1978. 3. Okoń W., Nowy słownik pedagogiczny, Warszawa 1996. 4. Dylak S., Wizualizacja w kształceniu nauczycieli, Poznań 1995. 5. Debesse M., Etapy wychowania, Warszawa 1996. 6. Poradnik nauczyciela – „Profesjonalne umiejętności nauczyciela”, „umiejętności osobiste”, Raabe, Warszawa 2000. 7. Dąbrowska T.M, Nauczycielu jaki jesteś? Warszawa 1999. 8. Kuźma J., Nauczyciele przyszłej szkoły, Kraków, 2000. 9. Zacharuk T, Niewęgłowska A. (red.) Kompetencje współczesnego nauczyciela, Siedlce 2013. 10. Kwiatkowska H., Tożsamość nauczyciela, Warszawa 2008. 			
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:			

Ćwiczenia realizowane są z zastosowaniem metod tradycyjnych (asymilacyjne, waloryzacyjne) i aktywizujących (twórczego rozwiązywania problemów, rozwijających twórcze myślenie, planowania, ewaluacji) w formie indywidualnej, grupowej i zbiorowej.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03, W_04, W_05, W_06, W_07, W_08	odpowiedź pisemna na trzy pytania z zakresu materiału zajęć i wskazanej literatury wraz z krytyczną refleksją nad praktyką edukacyjną – określenie merytorycznego przygotowania w zakresie wiedzy.
W_06, U_01, U_02, U_03, U_04, U_05, U_06, U_07, K_01, K_02, K_03, K_04	- przygotowanie i omówienie prezentacji multimedialnej z zakresu wybranych obszarów tematycznych wyznaczonych programem przedmiotu. - zaprojektowanie i zaprezentowanie zarysu autorskiego programu nauczania w wybranym obszarze tematycznym, uwzględniając podstawowe struktury budowy programu. - zaprezentowanie konspektu zajęć z wykorzystaniem podstawowych procedur dydaktycznych - określenie merytorycznego przygotowania studenta w zakresie prezentowanej wiedzy oraz obserwacja studenta w trakcie wykonywania działań właściwych dla zadania, w celu weryfikacji umiejętności i kompetencji społecznych.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem pisemnym.

O ocenie decyduje poziom odpowiedzi studenta na trzy pytania. Zakres wiedzy dotyczy materiału wykładowego i wskazanej literatury.

Za poprawnie udzielone odpowiedzi student otrzymuje 30 punktów (po 10 pkt. za każdą odpowiedź).

Ponadto na zaliczenie ćwiczeń składa się:

1. Prezentacja multimedialna z zakresu wybranych obszarów tematycznych wyznaczonych programem przedmiotu – praca grupowa.
2. Projekt autorskiego programu nauczania w wybranym obszarze tematycznym, uwzględniający podstawowe struktury programu.
3. Opracowanie konspektu zajęć z wykorzystaniem metod twórczego rozwiązywania problemów, planowania i ewaluacji (zastosowanie podstawowych procedur dydaktycznych) – praca indywidualna.

Za poprawną pracę z każdej kategorii zaliczenia student otrzymuje 10 punktów, co łącznie stanowi 30 punktów.

Ocena z przedmiotu jest wystawiana na podstawie łącznej liczby punktów uzyskanych z zaliczenia w pisemnego i prac zrealizowanych na zaliczenie ćwiczeń według skali procentowej:

do 50% - niedostateczny,

51% - 60% - dostateczny,

61% - 70% - dostateczny plus,

71% - 80% - dobry,

81% - 90% - dobry plus,

91% - 100% - bardzo dobry

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia laboratoryjne	15 godzin
Praca samodzielna	10 godzin
Studiowanie literatury przedmiotu	5 godzin
Przygotowanie do zaliczenia ćwiczeń	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Syllabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Diagnostyka i profilaktyka chorób zwierząt
Nazwa w języku angielskim:		Diagnostics and prevention of animal diseases
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszy stopień
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Lekarz wet. Marta Rzepniewska -Korolczuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Lekarz wet. Marta Rzepniewska -Korolczuk, Krzysztof Korolczuk
Założenia i cele przedmiotu:		Nabycie wiedzy z najważniejszych jednostek chorobowych charakterystycznych dla zwierząt poszczególnych gatunków i umiejętności interpretacji zachowań zwierząt. Opanowanie umiejętności elementarnych zasad diagnostyki. Nabycie gotowości do zastosowania odpowiedniej profilaktyki
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Zna anatomie i topografię poszczególnych narządów i układów zwierząt oraz różnice w budowie układów u zwierząt poszczególnych gatunków.	K_W02
W_02	Zna funkcje poszczególnych narządów w organizmie zwierząt oraz procesy fizjologiczne zachodzące u zwierząt oraz konsekwencje zaburzeń prawidłowego funkcjonowania narządów.	K_W03
W_03	Zna przyczyny nieprawidłowego funkcjonowania poszczególnych układów w organizmie zwierzęcym i ich konsekwencje w postaci chorób najczęściej występujących u zwierząt różnych gatunków	K_W13
	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	
U_01	Potrafi ocenić zaburzenia ogólne występujące u zwierząt oraz dokonać pomiarów parametrów dotyczących ich zdrowia.	K_U11
U_02	Potrafi ciągle pogłębiać i aktualizować wiedzę z zakresu profilaktyki weterynaryjnej.	K_U22
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	
K_01	Jest gotów do stałego dokończenia się i śledzenia aktualnych osiągnięć z zakresu profilaktyki weterynaryjnej.	K_K02
Forma i typy zajęć:		Wykład (15 godz.), ćwiczenia (20 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Wymagane wiadomości z zakresu biologii gatunku poszczególnych zwierząt w tym anatomii zwierząt, fizjologii zwierząt.	
Treści modułu kształcenia:	
<p>Pojęcie diagnostyki i profilaktyki. Zaburzenia ogólne występujące u zwierząt (ból, gorączka itd.). Zaburzenia ze strony układu mięśniowo-szkieletowego. Zaburzenia neurologiczne. Zaburzenia hemostaticzne. Zaburzenia metaboliczne/elektrolitowe. Zaburzenia wątrobowe. Zaburzenia żołądkowo-jelitowe. Zaburzenia ze strony układu moczowego. Zaburzenia układu oddechowego. Zaburzenia układu krążenia. Profilaktyka chorób u młodego zwierzęcia. Profilaktyka w geriatricii. Profilaktyka przeciw pasożytnicza.</p>	
Literatura podstawowa:	
<p>Baumgartner W. 2011, Diagnostyka kliniczna zwierząt. Wydawca: URBAN & PARTNER Taylor S.M. 2011, Zabiegi diagnostyczne i lecznicze u psów i kotów. Wydawca: URBAN & PARTNER Meyer D.J, Harvey J.W., 2013, Diagnostyka laboratoryjna w weterynarii. Wydawnictwo: Elsevier Urban & Partner</p>	
Literatura dodatkowa:	
<p>Fernandez R.R. de Gopegui. 2018, Choroby zakaźne psów. Praktyczny przewodnik. Wydawca: Urban & Partner Edra Miesięczniki i czasopisma branżowe</p>	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykłady wspomagane technikami multimedialnymi. Ćwiczenia – metoda problemowa/metody aktywizujące. Ćwiczenia w Gabinetie Weterynaryjnym Vet Service w Siedlcach.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01	Kolokwium, aktywny udział w zajęciach.
W_02, W_03	Kolokwium.
U_01	Zaliczeniowe pisemne, dyskusja.
U_02	Dyskusja, umiejętność interpretacji zachowań zwierząt i interpretacji wyników.
K_01	Umiejętność pracy zespołowej i etycznego podejścia do wykonywanej pracy.
Forma i warunki zaliczenia:	
<p>Zaliczenie na ocenę. Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie co najmniej 51% punktów z kolokwium. Przedział punktacji w % (ocena): 0-50 (2,0); 51-60 (3,0); 61-70 (3,5); 71-80 (4,0); 81-90 (4,5); 91-100 (5,0). Poprawy: zgodnie z regulaminem studiów</p>	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Liczba godzin kontaktowych, w tym:	40

Udział w wykładach	10
Udział w ćwiczeniach	30
Konsultacje	-
Liczba godzin samodzielnej pracy studenta, w tym:	35
Przygotowanie do ćwiczeń	10
Przygotowanie do kolokwium	25
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Opieka weterynaryjna
Nazwa w języku angielskim:		Veterinary care
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszy stopień
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Lekarz wet. Marta Rzepniewska -Korolczuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Lekarz wet. Marta Rzepniewska -Korolczuk, Krzysztof Korolczuk
Założenia i cele przedmiotu:		Nabycie wiedzy z najważniejszych jednostek chorobowych charakterystycznych dla zwierząt poszczególnych gatunków oraz opanowanie umiejętności opieki nad tymi zwierzętami. Nabycie gotowości w zastosowaniu odpowiedniej profilaktyki
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Zna procesy fizjologiczne zachodzące u zwierząt oraz konsekwencje zaburzeń prawidłowego funkcjonowania narządów	K_W01
W_02	Zna stany fizjologiczne zmieniające się w poszczególnych etapach życia zwierząt i zasady opieki nad zwierzętami w określonym stanie.	K_W06
	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	
U_01	Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu behawioru i kryteriów dobrostanu w odpowiednio dobranej opiece weterynaryjnej dla zwierząt poszczególnych gatunków z uwzględnieniem ich stanu fizjologicznego.	K_U03, K_U04
U_02	Potrafi pod opieką lekarza lub technika weterynarii dokonać podstawowych pomiarów ogólnego stanu zdrowia zwierząt posługując się przyrządami pomiarowymi o prawidłowo zinterpretować uzyskane wyniki.	K_U06, K_U07
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	
K_01	Jest gotów do stałego doksztalcania się i śledzenia aktualnych osiągnięć z zakresu opieki weterynaryjnej w dostępnych czasopismach i publikacjach naukowych.	K_K01
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne oraz w gabinecie weterynaryjnym
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wymagane wiadomości z zakresu biologii gatunku poszczególnych zwierząt w tym anatomii zwierząt,		

fizjologii zwierząt.

Treści modułu kształcenia:

Dokumenty związane z opieką nad zwierzętami. Podstawowe wymagania i potrzeby behawioralne psów, zapewniające im dobrostan. Podstawowe wymagania dotyczące zdrowia psychicznego i dobrostanu kotów. Opieka nad innymi gatunkami zwierząt. Profilaktyka. Opieka nad młodym zwierzęciem. Opieka geriatryczna. Opieka w okresie po zabiegowym. Opieka w okresie porodowym. Badania laboratoryjne.

Literatura podstawowa:

Kudła J., Jagodzińska-Górska D., Leszczyńska B. 2016, Medycyna behawioralna psów i kotów. Wydawnictwo: Galaktyka.
Wilczek Ch., Merl K. 2017. Medycyna weterynaryjna. Kompendium. PZWL, Warszawa

Literatura dodatkowa:

Maddison Jill E., Volk Holger A., Church David B. 2017, Jak myśleć klinicznie w praktyce. Wydawnictwo: Galaktyka Miesięczniki i czasopisma branżowe

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia wspomagane technikami multimedialnymi, jak również z udziałem zwierząt z możliwością obserwacji ich behawioru charakterystycznego dla różnego stanu fizjologicznego. Ćwiczenia w Gabinetie Weterynaryjnym Vet Service w Siedlcach.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01	Kolokwium, aktywny udział w zajęciach.
W_02	Kolokwium.
U_01	Zaliczeniowe pisemne, dyskusja.
U_02	Dyskusja, umiejętność interpretacji zachowań zwierząt.
K_01	Umiejętność pracy zespołowej i etycznego podejścia do wykonywanej pracy.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na ocenę.

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie co najmniej 51% punktów z kolokwium.

Przedział punktacji w % (ocena): 0-50 (2,0); 51-60 (3,0); 61-70 (3,5); 71-80 (4,0); 81-90 (4,5); 91-100 (5,0).

Poprawy: zgodnie z regulaminem studiów

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Liczba godzin kontaktowych, w tym:	31
Udział w wykładach	-
Udział w ćwiczeniach	30
Konsultacje	1

Liczba godzin samodzielnej pracy studenta, w tym:	44
Przygotowanie do ćwiczeń	20
Przygotowanie do kolokwium	24
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3
Studia niestacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Liczba godzin kontaktowych, w tym:	
Udział w wykładach	
Udział w ćwiczeniach	
Egzamin	
Konsultacje	
Liczba godzin samodzielnej pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie do ćwiczeń	
Przygotowanie do kolokwium	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	
Punkty ECTS za przedmiot	

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Żywnienie zwierząt towarzyszących i dzikich	
Nazwa w języku angielskim:	Nutrition of companion and wild animals	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Zoopsychologia z animaloterapią	
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obligatoryjny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. inż. Anna Milczarek, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. inż. Anna Milczarek, prof. uczelni dr hab. inż. Alina Janocha, prof. uczelni	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie wiedzy z zakresu żywienia zwierząt towarzyszących i dzikich. Opanowanie umiejętności poprawnego bilansowania dawek pokarmowych dla wybranych gatunków zwierząt towarzyszących. Nabycie gotowości do pogłębiania wiedzy i osiągnięcia dodatkowych umiejętności w zakresie żywienia zwierząt.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Zna problemy trawienia i metabolizmu zachodzące u zwierząt oraz potrafi scharakteryzować przyczyny chorób wywołanych nieprawidłowym żywieniem.	K_W03
W_02	Rozumie potrzeby pokarmowe i zasady żywienia zwierząt wykorzystywanych do działań terapeutycznych w celu zapewnienia im właściwej kondycji.	K_W08
	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	
U_01	Potrafi zastosować odpowiednie żywienie zwierząt kwalifikowanych do działań terapeutycznych.	K_U12
U_02	Potrafi doradzić w zakresie żywienia wybranych gatunków zwierząt.	K_U17
U_03	Potrafi samodzielnie poszerzać i aktualizować wiedzę w zakresie tematyki poszczególnych zajęć.	K_U22
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	
K_01	Rozumie potrzebę dalszego kształcenia się. Potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje w literaturze i źródłach elektronicznych.	K_K01
K_02	Ma świadomość zawodowej odpowiedzialności w aspekcie ochrony zdrowia zwierząt poprzez odpowiednie żywienie.	K_K07

Forma i typy zajęć:	Wykłady (15 godz.), ćwiczenia laboratoryjne (30 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Wiadomości z anatomii, fizjologii i biochemii.	
Treści modułu kształcenia:	
Składniki pokarmowe i ich znaczenie w żywieniu różnych gatunków zwierząt. Wartość pokarmowa surowców/pasz wprowadzanych do karm i dawek pokarmowych. Definicja dawki pokarmowej, receptury mieszanki i karmy. Rodzaje i charakterystyka karm oraz mieszanek przemysłowych. Fizjologia i patofizjologia procesu odżywiania psów i kotów na poszczególnych etapach ich rozwoju i życia. Metody i stosowane diety w karmieniu psów i kotów. Bilansowanie żywienia dla psów i kotów. Specyfika budowy i fizjologii przewodu pokarmowego koni. Zasady żywienia koni, wykorzystanie pasz objętościowych i treściwych. Układanie dawek pokarmowych dla koni. Zachowanie pokarmowe ssaków. Klasyfikacja zwierząt dzikich ze względu na rodzaj pobieranego pokarmu. Potrzeby pokarmowe i pasze stosowane w żywieniu zwierząt dziko żyjących. Jakość i bezpieczeństwo pasz stosowanych w żywieniu zwierząt.	
Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> • Ceregrzyn M. Lechowski R., Barszczewska B., 2013. Podstawy żywienia psów i kotów: podręcznik dla lekarzy i studentów weterynarii. Wyd. Erda Urban i Partner. • Chrzanowski Sz. 2014. Żywienie koni. Wyd. Wieś Jutra. • Sawosz-Chwalibóg E., Kosieradzka I. 2012. Żywienie zwierząt dzikich. Ssaki. Wyd. SGGW. 	
Literatura dodatkowa:	
<ul style="list-style-type: none"> • Wilczak J. (red.). 2022. O żywieniu Twojego psa – praktycznie. Wyd. Warszawa : Dog and Sport • S. Pilliner. 2008. Praktyczne żywienie koni i kuców. Wyd. SIMA WLW. • Meyer H., Coenen M. 2009. Żywienie koni. Wyd. PWRiL. • Jamroz D. (red. nauk.). 2015. Żywienie zwierząt i paszoznawstwo. Fizjologiczne i biochemiczne podstawy żywienia zwierząt. T 1, Wyd. Naukowe PWN Warszawa. • Jamroz D. (red. nauk.). 2015. Żywienie zwierząt i paszoznawstwo. Podstawy szczegółowego żywienia zwierząt. T 2, Wyd. Naukowe PWN Warszawa. • Jamroz D. (red. nauk.). 2013. Żywienie zwierząt i paszoznawstwo. Paszoznawstwo T 3, Wyd. Naukowe PWN Warszawa. • Normy żywienia różnych gatunków zwierząt. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykład tradycyjny wspomagany środkami multimedialnymi z elementami dyskusji. Ćwiczenia – metoda problemowa/metody aktywizujące: zadania, rozpoznawanie i ocena jakościowa pasz oraz karm, dawki pokarmowe dla wybranych gatunków zwierząt, dyskusja. Metoda podająca: wyjaśnienie i objaśnienie z wykorzystaniem materiałów multimedialnych.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01	kolokwium, egzamin
W_02	kolokwium, egzamin
U_01	dawki pokarmowe, kolokwium, egzamin

U_02	dawki pokarmowe, kolokwium, egzamin
U_03	kolokwium, egzamin
K_01	dawki pokarmowe
K_02	dawki pokarmowe

Forma i warunki zaliczenia:

Egzamin w formie pisemnej.

Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie łącznie co najmniej 51% ogólnej liczby punktów ze wszystkich form: ułożenie 3 dawek pokarmowych i kolokwium na ćwiczeniach.

Kryterium oceny:

91-100% - 5,0; 81-90% - 4,5; 71-80% - 4,0; 61-70% - 3,5 ; 51-60% - 3,0; 50 – 0% - 2,0.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	30
Studiowanie literatury, przygotowanie się do ćwiczeń	14
Udział w konsultacjach z przedmiotu	1
Przygotowanie się do egzaminu	15
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Syllabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Użytkowanie i zachowanie koni
Nazwa w języku angielskim:		Horse use and behavior
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Beata Malec
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr inż. Beata Malec
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Celem przedmiotu jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nabycie wiedzy zakresu hodowli i użytkowania koni oraz zagadnień behawioralnych zachodzących w interakcji człowiek-zwierzę. 2. Opanowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu hodowli, użytkowania i behawioru koni przy realizacji technik stosowanych w chowie zwierząt. 3. Nabycie gotowości do świadomego, nieustannego rozwoju w dziedzinie nauk hipologicznych i potrzeby uaktualniania zdobytej wiedzy.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Ma wiedzę dotyczącą hodowli i użytkowania koni oraz systemów i technologii ich utrzymania.	K_W01, K_W09
W_02	Zna zasady bezpieczeństwa w pracy ze zwierzętami wynikające z ich fizjologii i uwarunkowań psychicznych	K_W11
W_03	Zna rolę narządów zmysłów i zagadnień behawioralnych zachodzących w interakcji człowiek-zwierzę	K_W03, K_W11
	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	
U_01	Umie wykorzystać wiedzę z zakresu hodowli i użytkowania koni przy realizacji technik stosowanych w chowie zwierząt	K_U03
U_02	Analizuje zasady hodowli koni przy użyciu nowoczesnych technik informacyjnych.	K_U08, K_U14
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	
K_01	Jest świadomy nieustannego rozwoju w dziedzinie nauk hipologicznych i potrzeby uaktualniania zdobytej wiedzy.	K_K01 K_K,05

Forma i typy zajęć:	Wykłady (15 godz.), ćwiczenia laboratoryjne (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Brak przeciwwskazań zdrowotnych do zajęć z udziałem koni.		
Treści modułu kształcenia:		
Pochodzenie i udomowienie koni. Zarys form i rodzajów wykorzystywania koni w cywilizacyjnym rozwoju ludzkości. Narządy zmysłów i ich rola. Zwyczaje behawioralne koni. Topografia i nazwy części ciała konia. Użytkowe oraz pochodzeniowe typy koni oraz reprezentujące je rasy. Rasy koni o międzynarodowym zasięgu hodowlanego oddziaływania. Krajowe rasy i typy koni. Wzrost i rozwój koni. Pielęgnacja koni. Identyfikacja koni. Maści, odmiany i oznaki. Uzębienie konia. Określanie wieku. Budowa przewodu pokarmowego konia. Specyfika żywienia koni. Użytkowanie wierzchowe. Użytkowanie zaprzęgowe. Użytkowanie mięsne i inne formy użytkowania koni. Warunki transportu koni. Budownictwo związane z hodowlą i użytkowaniem koni.		
Literatura podstawowa:		
1. Chów, hodowla i użytkowanie koni. Praca zbiorowa. SGGW Warszawa; 2. Zwoliński J.: Hodowla koni. PWRiL Warszawa;		
Literatura dodatkowa:		
1. Sasimowski E. Przewodnik do ćwiczeń z hodowli i użytkowania koni. AR Lublin; 2. Wybrane strony internetowe, które są uaktualniane na bieżąco;		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład tradycyjny wspomagany środkami multimedialnymi z elementami dyskusji, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne w OJ		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się	
W_01, W_02, W_03	Kolokwium pisemne z ćwiczeń laboratoryjnych weryfikacja wiedzy na podstawie pytań otwartych i opisowych. Egzamin.	
U_01	Ćwiczenia praktyczne w OJ-aktywność	
U_02, K_01	Praca w zespole w czasie ćwiczeń w OJ, umiejętność wykorzystania wiedzy w czasie dyskusji na zajęciach audytorijnych i konwersatoriach oraz prezentacji multimedialnej	
Forma i warunki zaliczenia:		
Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: Prezentacja tematyczna; Kolokwium; Aktywność na zajęciach dydaktycznych; Egzamin; Skala oceny końcowej z przedmiotu: 2,0 (0-50%), 3,0 (51-60%), 3,5 (61-70%), 4,0 (71-80%), 4,5 (81-90%), 5,0 (91-100%).		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		
Aktywność	Obciążenie studenta	
Liczba godzin kontaktowych, w tym:	32	

Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	15
Udział w konsultacjach z przedmiotu	2
Liczba godzin samodzielnej pracy studenta, w tym:	18
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	8
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Użytkowanie i zachowanie kotów
Nazwa w języku angielskim:		Use and behavior of cats
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. inż. Elżbieta Bombik, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. inż. Elżbieta Bombik, prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		<p>1. Nabycie wiedzy z zakresu ras kotów, organizacji hodowli kotów, przepisów prawnych z tym związanych oraz behawioru kotów.</p> <p>2. Nabycie umiejętności wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu behawioru kotów do zaprojektowania odpowiednich warunków utrzymania dla kotów.</p> <p>3. Nabycie gotowości do ciągłego doksztalcania się i przekazywania wiedzy innym z zakresu studiowanej dyscypliny.</p>
Symbol efektu	Efekty uczenia się	
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Zna rasy kotów	K_W07
W_02	Wykazuje znajomość zagadnień behawioralnych zachodzących w interakcji człowiek-zwierzę	K_W11
	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	
U_01	Posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu behawioru kotów do zaprojektowania odpowiednich warunków utrzymania dla kotów	K_U13
U_02	Posiada umiejętność wybrania i przygotowania zwierzęcia do dalszej hodowli w zakresie jego predyspozycji terapeutycznych	K_U09
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	
K_01	Rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się i aktualizowania swojej wiedzy oraz jest gotów samodzielnie poszukiwać informacji w literaturze i źródłach elektronicznych	K_K01
K_02	Ma świadomość odpowiedzialności za prawidłowy dobrostan zwierząt i ich wpływu na środowisko naturalne	K_K07

Forma i typy zajęć:	Wykłady (15 godz.), ćwiczenia laboratoryjne (15 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Fizjologia kotów, znajomość zasad genetyki kotów	
Treści modułu kształcenia:	
Kot w historii i kulturze. Wybrane cechy budowy anatomicznej kota. Rasy - monografie ras kotów. Zasady wyboru kota do chowu i hodowli. Warunki utrzymania kotów. Projektowanie profesjonalnego miejsca w domu dla kota. Choroby i profilaktyka leczenia kotów. Higiena i zasady pielęgnacji kotów. Zachowanie kotów. Organizacja hodowli kotów rasowych. Udział kotów w wystawach (wyjazd studyjny na wystawę).	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Biegańska-Hendryk M., 2015. Co jest, kocie? Wyd. Edgard 2. Metz G., 2013. Rasy Kotów. Muza 3. Młynek M, 2011. Encyklopedia koty rasowe. 2011. Dragon 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Herrscher U., 2007. Rasy kotów. Multico 2. Inman M., 2015. Po czym poznasz, że twój kot spiskuje przeciwko tobie? Wyd. Helion 3. Kocie sprawy – miesięcznik 4. Bombik E., Mandął J., Principles of coexistence of dogs and cats sharing a living environment. Folia Pomer. Univ. Technol. Stetin., Agric., Aliment., Pisc., Zootech. 2022, 365(64)4, 1–11. DOI: 10.21005/AAPZ2022.63.4.1 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi Ćwiczenia praktyczne i teoretyczne uzupełniane technikami multimedialnymi	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01	prezentacja, egzamin
W_02	etogram, egzamin
U_01	projekt
U_02	etogram, egzamin
K_01	prezentacja
K_02	prezentacja
Forma i warunki zaliczenia:	
Egzamin pisemny. Warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z każdej formy zaliczenia i egzaminu (co najmniej 51% ogólnej liczby punktów). Przedział punktacji w % (ocena): 0-50 (2,0); 51-60 (3,0); 61-70 (3,5); 71-80 (4,0); 81-90 (4,5); 91-100 (5,0). Poprawy: zgodnie z regulaminem studiów.	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	

Aktywność	Obciążenie studenta
Liczba godzin kontaktowych, w tym:	31
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	15
Udział w konsultacjach	1
Liczba godzin samodzielnej pracy studenta, w tym:	19
Samodzielne przygotowanie projektu	5
Samodzielne przygotowanie prezentacji	4
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Syllabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Genetyka behawioralna	
Nazwa w języku angielskim:	Behavioral genetics	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	zoopsychologia z animaloterapią	
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):	pierwszy stopień	
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. inż. Katarzyna Andraszek, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. inż. Katarzyna Andraszek, prof. uczelni dr hab. inż. Krzysztof Górski, prof. uczelni	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Celem przedmiotu jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nabycie wiedzy z zakresu wpływu genetyki na zachowanie ludzi i zwierząt. 2. Opanowanie umiejętności identyfikacji genów kandydatów w dostępnej literaturze i internetowych bazach danych. 3. Nabycie gotowości do odpowiedzialności za wykorzystywanie wiedzy z zakresu genetyki behawioralnej w pracy badawczej i doradczej. 	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Zna w zaawansowanym stopniu najważniejsze pojęcia genetyki behawioralnej, metody badań genetyki behawioralnej oraz ma wiedzę z zakresu roli genetyki w zachowaniu się zwierząt. Zna geny kandydujące oraz bezpośrednio regulujące zachowanie zwierząt. Zna składniki odziedziczalności zachowania oraz rozumie wpływ genotypu i środowiska na zachowanie.	K_W03, K_W05
W_02	Zna koncepcje behawioralne oraz metody badawcze realizowane w genetyce behawioralnej.	K_W15
UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:		
U_01	Potrafi wykorzystać biologiczne bazy danych w poszukiwaniu genów kandydujących oraz związanych z zachowaniem zwierząt. Potrafi znaleźć potrzebne informacje w branżowych, literaturowych bazach danych.	K_U01
KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:		
K_01	Jest gotów do stałego pogłębiania wiedzy w dziedzinie genetyki behawioralnej.	K_K01
K_02	Jest gotów do odpowiedzialności za swoją pracę badawczą i doradczą, w	K_K05, K_K07

	odniesieniu do zwierzęcia oraz osoby, z którą zwierzę współpracuje.	
Forma i typy zajęć:	Wykład (10 godz.), ćwiczenia laboratoryjne (25 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość pojęć z zakresu genetyki i psychologii ogólnej.		
Treści modułu kształcenia:		
Teorie genetyki behawioralnej i czołowi genetycy zachowania. Wpływ genotypu i środowiska na zachowanie. Epigenetyczna regulacja genów warunkujących określone modele zachowania u zwierząt dzikich i gospodarskich. Czynniki genetyczne i środowiskowe determinujące osobowość i temperament. Interakcja i korelacja genotypu i środowiska. Odziedziczalność cech behawioralnych i metody badawcze. Markery genetyczne i polimorfizmy genów modyfikujących zachowanie. Genetyczne uwarunkowanie pamięci i uczenia się oraz temperamentu, agresji i reakcji na stres. Genetyczne doskonalenie cech behawioralnych.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaleta T., 2007: Zachowanie się zwierząt. Wydawnictwo SGGW, Warszawa. 2. Plomin R., DeFries J.C., McClearn G.E., McGuffin P., 2001. Genetyka zachowania, PWN, Warszawa. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Oniszczenko, W. (1997). Genetyczne podstawy temperamentu. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Wydziału Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego. 2. Sadowski B., Chmurzyński J. A., 2006: Biologiczne mechanizmy zachowania. PWN, Warszawa. 3. Charon K.M., Świtoński M., Genetyka i genomika zwierząt, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2012 i wydania późniejsze. 4. Sadowski B., 2001: Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt, PWN, Warszawa. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład z wykorzystaniem środków multimedialnych. Ćwiczenia przedmiotowe, praca w grupach, dyskusja, projekt.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się	
W_01	Kolokwium	
W_02	Kolokwium	
U_01	Ćwiczenia komputerowe, wykonanie projektu	
K_01	Dyskusja, ocena samorozwoju	
K_02	Praca w grupie, ocena postawy etycznej	
Forma i warunki zaliczenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zaliczenie na ocenę. 2. Warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium (co najmniej 51% ogólnej liczby punktów) oraz zaliczenie projektu. 3. Przedział punktacji w % (ocena): 0-50 (2,0); 51-60 (3,0); 61-70 (3,5); 71-80 (4,0); 81-90 (4,5); 91-100 (5,0) 4. Poprawy: zgodnie z regulaminem studiów. 		
Bilans punktów ECTS:		

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Liczba godzin kontaktowych, w tym:	38
Udział w wykładach	10
Udział w ćwiczeniach	25
Konsultacje	3
Liczba godzin samodzielnej pracy studenta, w tym:	37
Przygotowanie do ćwiczeń	16
Przygotowanie do kolokwium i wykonanie projektu	21
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Rozród zwierząt
Nazwa w języku angielskim:		Animal reproduction
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Prof. dr hab. Stanisław Kondracki
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Prof. dr hab. Stanisław Kondracki dr hab. Anna Wysokińska, prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z zagadnieniami dotyczącymi rozrodu zwierząt i możliwości ich praktycznego wykorzystania do zwiększania rozrodczości samców i samic w zoopsychologii i animaloterapii.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Potrafi objaśnić pojęcia z zakresu rozrodu zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich, zna i opisuje prawidłowe struktury i funkcje poszczególnych odcinków układu rozrodczego.	K_W12
W_02	Rozumie przebieg procesów rozrodczych zwierząt towarzyszących, gospodarskich i dzikich dla wykorzystania w zoopsychologii i animaloterapii.	K_W12
	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	
U_01	Potrafi zastosować odpowiednie metody do optymalizacji rozrodu zwierząt	K_U03
U_02	Umie ocenić predyspozycje zwierzęcia do rozrodu i zdiagnozować nieprawidłowości układu rozrodczego	K_U06
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	
K_01	Rozumie konieczność stałego pogłębiania wiedzy z zakresu rozrodu zwierząt towarzyszących, gospodarskich i dzikich.	K_K01
Forma i typy zajęć:		Wykład (15 godz.), ćwiczenia laboratoryjne (30 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z zakresu anatomii i fizjologii zwierząt		
Treści modułu kształcenia:		

Znaczenie i organizacja rozrodu zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich dla wykorzystania w zoopsychologii i animaloterapii. Wpływ czynników środowiskowych na procesy rozrodu. Hormonalna regulacja funkcji płciowych samicy i samca. Ocena stanu zdrowia i predyspozycji zwierząt do rozrodu w aspekcie zoopsychologii i animaloterapii. Ocena kliniczna oraz badanie narządów rozrodczych samców i samic zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich. Różnice gatunkowe w budowie narządów rozrodczych. Proces tworzenia i rozwoju męskich i żeńskich komórek płciowych (spermatogeneza i oogeneza). Metody określania optymalnego momentu do krycia lub inseminacji samic zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich. Mechanizm procesu zapłodnienia i metody diagnozowania ciąży. Budowa i funkcje łożyska. Ocena stopnia rozwoju zarodków zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich. Zasady prawidłowego obchodzenia się z samicami w czasie ciąży. Wskaźniki płodności.

Literatura podstawowa:

Krzymowski T. (praca zbiorowa). 2007. Biologia rozrodu zwierząt. Cz. 1. Fizjologiczna regulacja procesów rozrodczych samicy. UWM w Olsztynie.
 Strzeżek J. (praca zbiorowa). 2007. Biologia rozrodu zwierząt. Cz. 2. Biologiczne uwarunkowania wartości rozrodowej samca. UWM w Olsztynie.
 Dubiel A. 2010: Rozród psów. Wyd. Wrocław.
 Max A. 2010: Koty – połoźnictwo i rozród. Galaktyka, Łódź.
 Tischner M. 2010: Weterynaryjne i hodowlane aspekty rozrodu koni. Ogier. Drukrol Kraków. 7.

Literatura dodatkowa:

Jura Cz., Klag J. 2005: Podstawy embriologii zwierząt i człowieka t.2. PWN Warszawa.
 Kosiniak-Kamysz K., Wierzbowski S. 2003/2004 Rozród koni. DRUKROL, Kraków.
 Kuryszko J., Zarzycki J. 1995: Anatomia mikroskopowa zwierząt domowych i człowieka. PWN, Warszawa.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład wspomagany technikami multimedialnymi. Ćwiczenia laboratoryjne na materiale biologicznym z wykorzystaniem mikroskopów świetlnych i stereoskopowych, przedstawianie teoretyczne i praktyczne treści programowych z wykorzystaniem preparatów mikroskopowych oraz zestawu do komputerowej analizy obrazu

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01	Efekty uczenia się sprawdzane będą na kolokwium oraz egzaminie końcowym
W_02	Efekty uczenia się sprawdzane będą na kolokwium oraz egzaminie końcowym
U_01	Efekty uczenia się sprawdzane będą na kolokwium
U_02	Efekty uczenia się sprawdzane będą na kolokwium
K_01	Efekty uczenia się sprawdzane będą na kolokwium oraz egzaminie końcowym

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: uzyskanie co najmniej 51% ogólnej liczby punktów ze wszystkich form zaliczenia (egzamin, kolokwium). Elementy i ich waga mająca wpływ na ocenę końcową: egzamin – 50%, kolokwium – 50%.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	30
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	5
Przygotowanie się do zaliczenia i obecność na zaliczeniu ćwiczeń	10
Przygotowanie się do egzaminu końcowego i obecność na egzaminie	15
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	5